

Pijnlijke analyse

Eergisteren moest een heugelijke dag worden voor **Vlaanderen**. Een feestdag. Maar de feestdag werd vergald door een genadeloze aanslag vanuit de media.

De 'pers' liep met open ogen in de val. Als lemmingen volgden zij het uitgezette spoor. Een man, net benoemd tot eerste burger van Vlaanderen, werd met één welgemikte kogel geveld.

Dit was **moord met voorbedachten rade**, maar niemand die het zag, niemand die het ziet. Is deze eerste burger schuldig aan, hoe heet het, '*uitkeringsfraude*'? Misschien wel, misschien niet. Heeft de eerste burger van Vlaanderen iets gehad met een prostituee? Misschien wel, misschien niet. Moest hij op 11 juli 2019 hangen? **Ja**.

Want dit is opera. Het libretto geschreven door een obscure uitgever wiens naam in geen enkele krant stond gisteren noch vandaag. **De Vlaamse pers** is verworpen tot een zielige oude man, onbekwaam om scherp te zien.

Zoet is ze, met het infiltreren van het private leven van een gewond politicus. Snel is ze, met het veroordelen van een onveroordeelde (*De Morgen*: "Het minst verkwikkelijke aan deze historie: de geur van cliëntelisme"). Hatelijk is ze, wanneer ze zich verbergt achter de bagger van P-Magazine en de inhoud dupliceert. Onvermogen is ze, om de waarheid te achterhalen en het publiek te beschermen tegen de wanstaltige plannen van

een megalomane uitgever.

De Octopus

Door de gebeurtenissen van de laatste jaren is het beeld van wat een terrorist is verschoven naar het buitenland. We zijn vergeten dat er ook blanke terroristen zijn, in eigen rangen. Op 11 juli was er in Vlaanderen in één huis gelach te horen, geklingel van kristal, en champagne, veel champagne. Dat huis staat in **Knokke**. Daar woont een man. De man achter P-Magazine.

Een man voor wie journalisten het hoofd buigen, een man voor wie politici het hoofd wegdraaien, een man voor wie ondernemers vluchten, een man voor wie slachtoffers beven, een man voor wie banken angstig de kluizen sluiten als hij langs komt...

Deze man is het hoofd van de Vlaamse maffia. Dat zag **De Standaard** reeds in 2003 toen ze schreef dat deze man de *"Godfather van Vlaanderen"* was.

Wij noemen deze man **de Octopus**.



De Octopus, de man achter P-Magazine en tal van faillissementen.

Al meer dan 30 jaar terroriseert **de Octopus** het Vlaamse ondernemerslandschap.

Meer dan 20 faillissementen staan achter zijn naam. Honderden slachtoffers maakte hij al. Gisteren kwam daar nog een handvol bij. Want

denk niet dat de aanslag van 11 juli slechts één slachtoffer maakte,

met name [Kris Van Dijck](#).

Nee, zijn vrouw en zijn familie zijn mogelijk nog meer geschonden want

zij beschikken niet over het eelt dat politici ontwikkelen om hogerop te

komen in de kringen van de macht.

De Octopus zat tussen 22/4/2002 en 2/1/2003 al 9 maanden in de **gevangenis**.

Zijn strafblad leest als het rapport van de grootste pester op school, maar dan voor volwassenen. Op zijn strafblad vinden we de volgende veroordelingen terug: *schriftvervalsing, faillissement en bedrieglijk onvermogen, oplichting, witwassen, afpersing, misbruik van vertrouwen (2 x), economische en financiële misdrijven, oplichting (opnieuw)*.

Men zou denken dat justitie de samenleving beschermt als een dergelijk individu de gevangenis weer verlaat. Het tegendeel in Vlaanderen is waar. Justitie houdt zich voornamelijk bezig met de gewone man en vrouw in de straat. Want zij zijn godvrezend. Als een overjarige trapper beschermt justitie een aantal perfect gecamoufleerde vallen in de maatschappij. De eerste val heet bijvoorbeeld het verkeer. Geen enkele Vlaming kan nog ongeschonden door het verkeer. Het systeem dat 'verkeer' heet staat zo strakgespannen dat het per definitie fouten genereert van de gebruiker. En fouten levert bonuspunten, d.w.z. cash, op voor de niets ontziende overheid. De tweede val heet ondernemers. De mens wordt geboren met een zekere drang tot ontplooiing en zelfontwikkeling. Dat leidt tot innovatie. En innovatie leidt tot groei. De overheid is de grootste stroper in de ondernemerswereld. Justitie is de bloedhond die een gewonde ondernemer de keel over bijt. De

derde val
heet de schuldindustrie. Toen bleek dat er weinig lol te
beleven viel
aan het delgen van schulden, vond de overheid boetes uit, een
soort
bonus voor wie uiteindelijk na veel moeite erin slaagt een
schuld te
betalen. Omdat wie een schuld betaalt laat zien dat hij kan
betalen moet
men doorgaans de schuld nog eens maal twee of drie betalen,
bovenop de
schuld die al betaald is. Het klinkt niet zo logisch, maar
daarvoor
hebben we justitie die het systeem met een boksbeugel in het
gelaat van
de gewone man of vrouw in de straat te pletter slaat, tot
iedereen uit
angst knikt dat hij of zij het wel degelijk begrijpt.

Het bovenstaande telt niet voor een bepaalde doelgroep. De
doelgroep
waartoe de Octopus behoort. Een gezelschap van top criminelen
die een
Vlaamse variant van de *brekingsindex* van **H.G.Wells**
ontwikkelden om onzichtbaar te blijven voor overheid en
justitie.

Rex non potest peccare

De laatste 18 jaar waarde de Octopus rond door de samenleving
alsof de samenleving hem toebehoorde. **Rex non potest peccare**,
the king can do no wrong, is het adagio van de Octopus uit
Knokke.

Met een onbehaaglijk aanvoelende charme palmt de Octopus harten en zielen in van mannen en vrouwen die geloven dat zijn omnipresente persoonlijkheid hen met zevenmijlslaarzen verder zal brengen in het leven. Zij zijn steevast zijn eerste slachtoffers. Vraag maar aan tientallen werknemers die uit de gratie vielen en plots zonder geld op straat stonden. Vraag bijvoorbeeld even aan de tientallen oud P-Magazine journalisten die zonder boe of bah op straat belandden nadat de vennootschap achter P-Magazine failliet ging. Een bijzonder verhaal. Buitenstaanders denken dan dat journalisten die onbetaald op straat belanden de ballen hebben om hun onrecht aan te kaarten, maar nee...zij kijken schichtig om zich heen, in de hoop dat er nog ergens een baan is in de journalistiek. En wanneer ze uiteindelijk een nieuwe baan vinden wensen ze niets meer met de Octopus te doen te hebben want zij weten als geen ander tot welke **wraak** hij in staat is.

Natuurlijk zijn er slachtoffers die zich niet zomaar gewonnen geven. Zij maken dan de fout om zich te beroepen op **justitie** in de hoop op gerechtigheid. En dat is exact wat de Octopus uit Knokke het liefst heeft. Justitie is als een gigantische kaas met gaten. De gaten zijn de gebreken. In die gaten heeft de Octopus zijn kantoren

ingericht. Hij gebruikt justitie als bank, als verzekeringswezen, als inkomsten-model en als persoonlijke wraakgodin. **De Octopus** is een intellectueel, een visionair, maar met een **psychopathisch** brein. Wie het waagt zich in de krochten van justitie te begeven op zoek naar gerechtigheid na alle geld te zijn verloren aan de Octopus uit Knokke, ondergaat een metamorfose in de documenten van de rechtbank. De Octopus uit Knokke maakt van de bestolene de dief, maakt van het verbaasde slachtoffer, de woedende dader, maakt van de opgelichte werknemer, een stelende kleptomaan. De Octopus projecteert zijn eigen ziekelijke gebreken in zijn slachtoffers en huurt dure woordkramers van prestigieuze advocatenkantoren in om zijn slachtoffers te bevuilen nadat hij hen eerst alles afnam.

Een voorbeeld uit het dagelijkse leven? **Kris Van Dijck** is schuldig aan *uitkeringsfraude*? Tip voor Kris, check de laatste 10 faillissementen van de Octopus uit Knokke eens?

Steevast komt hetzelfde verhaal terug van slachtoffers van de Octopus: *“als ik de besluiten lees lijkt het alsof ik de grootste crimineel ben, en niet hij die me bestolen heeft”*. Een bijkomende tactiek in de rechtbanken is dat de Octopus een *storyteller* is zonder weerga. De Octopus is een meester in het doen onderdwarrelen van de feiten onder tonnen neven-verhalen. De rechters in **Eerste Aanleg** zijn meestal nog in opleiding om door te groeien

naar **Hoger Beroep**.

Zij zien meestal door de bomen het bos niet meer en gooien meestal na jaren procederen verdwaasd de handdoek in de ring om uiteindelijk de peer in twee te delen. Zo functioneert justitie als bank voor de Octopus. Hij moet geen geld gaan lenen bij de bank. Justitie zorgt ervoor dat zijn betalingen jaren kunnen uitgesteld worden om uiteindelijk maar een fractie te moeten betalen van het oorspronkelijk te betalen bedrag. Zo word je in Vlaanderen miljonair, en dat is wat gebeurde met de Octopus.

Strafklacht

Op 10 oktober 2018 belandde er een strafklacht tegen de Octopus uit Knokke en zijn kompanen op het bureau van een onderzoeksrechter in Antwerpen. De strafklacht telde niet minder dan 144 bladzijden. Een goede wind blies een kopie naar de redactie van 'tScheldt. De strafklacht leest als een *opera seria*. Er blijken dus mensen te bestaan die zich durven verzetten tegen de Octopus uit Knokke. Maar steeds met grote persoonlijke gevolgen. De redactie van 'tScheldt is op de hoogte van schrijvende verhalen van verschillende ondernemers die naar de rechtbank trokken tegen de Octopus.

Maar zelfs octopussen maken fouten. Wat maakte dat **Napoleon** uiteindelijk verloor? Hij streed op een bepaald moment niet één gevecht, hij streed er dozijnen, tegelijkertijd. Dat is exact wat onze Octopus aan het doen is. Hij heeft een abonnement in elke rechtbank van het land. Er loopt niet één strafklacht tegen hem, er lopen er alleen al in Antwerpen minstens 4. Er zijn in Antwerpen al minstens twee verschillende onderzoeksrechters bezig met een onderzoek naar de Octopus.

De Octopus werd in december 2018 veroordeeld tot het betalen van 2 miljoen euro aan Renault. De Octopus werd drie weken geleden in Hoger Beroep veroordeeld tot het betalen van 1 miljoen euro aan een derde partij. De Octopus werd deze week ontheven als zaakvoerder uit een belangrijke vennootschap en door de rechtbank vervangen door een bewindvoerder. 'tScheldt heeft weet van minstens 15 rechtszaken die momenteel lopen tegen de Octopus. En vooral, 'tScheldt beschikt over een schrikbarende lijst van bewarende beslagen bij...**Mediageuzen**, de vennootschap achter P-Magazine. Momenteel hebben deurwaarders al voor minstens **1.735.900,32** euro aan beslagen gelegd bij de eigenaar van P-Magazine. Dat bedrag is tot op de komma juist.

In mensentermen heet dit...*“het net is zich in snel tempo aan het sluiten”*.

En dat is de reden waarom de Octopus **11 juli 2019** koos om de eerste burger van Vlaanderen om te leggen middels een vernietigend artikel in P-Magazine.

In een vlaag van akelige *briljantie* vond de Octopus een manier om zijn nakende arrestatie te ondergraven.

Met een onmiskenbaar gevoel voor onderbuik timing wist de Octopus dat

als hij de komende weken zou aangehouden worden, dat hij zal geportretteerd worden als de recidiverende maffieuze ondernemer. Hij zal de immer sjoemelende dader zijn.

We schreven het al, het is akelig in zijn spitsvondigheid, maar door

de eerste burger van het land met perfecte timing op 11 juli omver te

kegelen, met een dossier dat al sinds 2014 in zijn schuif ligt, **zorgt de Octopus ervoor dat hij bij zijn komende aanhouding geen dader zal zijn, maar een slachtoffer.**

Hij zal tieren, roepen en brullen dat hij aangehouden wordt omdat hij

het als uitgever durfde een politicus aan de schandpaal te nagelen.

Hij zal roepen, noteer dit alvast, dat hij het slachtoffer is van een politieke afrekening!

Hij zal zich beroepen, noteer dit alvast, op zijn functie in de pers

als 'grote uitgever' die 'teruggepakt' wordt door de politiek.

Vandaar dat hij een groot politicus nodig had als slachtoffer.
Vandaar dat hij een event nodig had waar iedereen op zou staan
kijken.

Vandaar dat hij zijn publicatie in P-Magazine liet verschijnen
tijdens

de speech op 11 juli. We zeiden het al, de Vlaamse Feestdag
was een

opera in regie van de Octopus. Om succesvol te zijn in zijn
plan, moest

hij ervoor zorgen dat P-Magazine ogenblikkelijk en massaal in
de pers

kwam, en vooral dat de politiek getroffen werd. De Octopus is
van nature

gelieerd aan het Vlaams Belang omdat hij al jaren
reclameborden aan hen

verhuurt. Dat de nevenschade bij de **N-VA** zou komen te liggen
was daarbij een heugelijke meevaller.

Het onmiddellijke effect is dat de onderzoeksrechter die
eventueel

plande hem de komende dagen aan te houden,
hoogstwaarschijnlijk van zijn

plan afziet juist vanwege de handeling van P-Magazine. Zet de

onderzoeksrechter toch door de komende weken dan heeft de
Octopus zich **een eeuwigdurend Calimero ticket** gekocht dat hij

tot in den treure zal gebruiken in de rechtbanken. Hij zal
staande houden dat de politiek hem 'zoekt'. **Hij**

**zal de rechters in Eerste Aanleg ondersneeuwen met honderden
verhalen**

**over hoe hij een slachtoffer is van een afrekening, nadat hij
de**

**samenleving 'zuiverde' van een corrupte hoerenlopende top-
politicus.**

De media, blind voor wat zich hier aan het afspelen is, is op

zoek naar de *smoking gun* bij het **Vlaams Belang**.

Zij vermoeden dat het Vlaams Belang dit verhaal gelekt heeft naar

P-Magazine om de N-VA te beschadigen en Filip De Winter aan de macht te

brennen. Helaas. Het is jammer dat de waarheid moet komen van het enige

niet gesubsidieerde medium in Vlaanderen: **'tScheidt**.

Hoe kwam het verhaal van **Kris Van Dijck** dan tot bij

P-Magazine? Het is de eenvoud zelve. De hoofdredacteur van P-Magazine,

de auteur van het artikel over Kris Van Dijck, klust al meer dan

anderhalf jaar bij. Hij schreef volgens onze bronnen tot voor kort meer

dan 20 artikels per maand voor de grootste erotische website van

Nederland en België en had zo een *continue* voet aan wal in de Vlaamse porno-industrie. Hij doet dit vanuit een bedrijfje in Zandhoven,

"Tekstbureau L.". Het is in deze wereld dat de hoofdrolspeelsters in

het drama van Kris Van Dijck vertoeven. Het is trouwens zo dat *het meisje van lichte zeden*

dat nu gelinkt wordt aan Kris Van Dijck, reeds anoniem in de kranten en

P-Magazine verscheen begin juni van dit jaar in een afpersingszaak.

Daarbij zouden beelden zijn opgenomen in haar kamer. Haar huisbaas zou

de beelden hebben gehackt en samen met zijn vrouw gebruikt hebben om

klanten van het meisje af te persen.

P-Magazine ziet ondertussen al een ongemakkelijke bui hangen. Gisteren veranderden ze *snel snel* de naam van **Kris Van Dijck** in "K.V.D." nadat het verhaal viraal ging.

De Octopus, ondertussen, wrijft zich vergenoegd in de handen. Laat de gerechtelijke politie maar komen, zijn magistrale slachtoffer-verhaal staat sinds gisteren klaar.

h/t Faustus

Foto 1: P-Magazine is haastig de naam van Kris Van Dijck aan het verwijderen, maar ze maken een fout waardoor de actie zichtbaar wordt

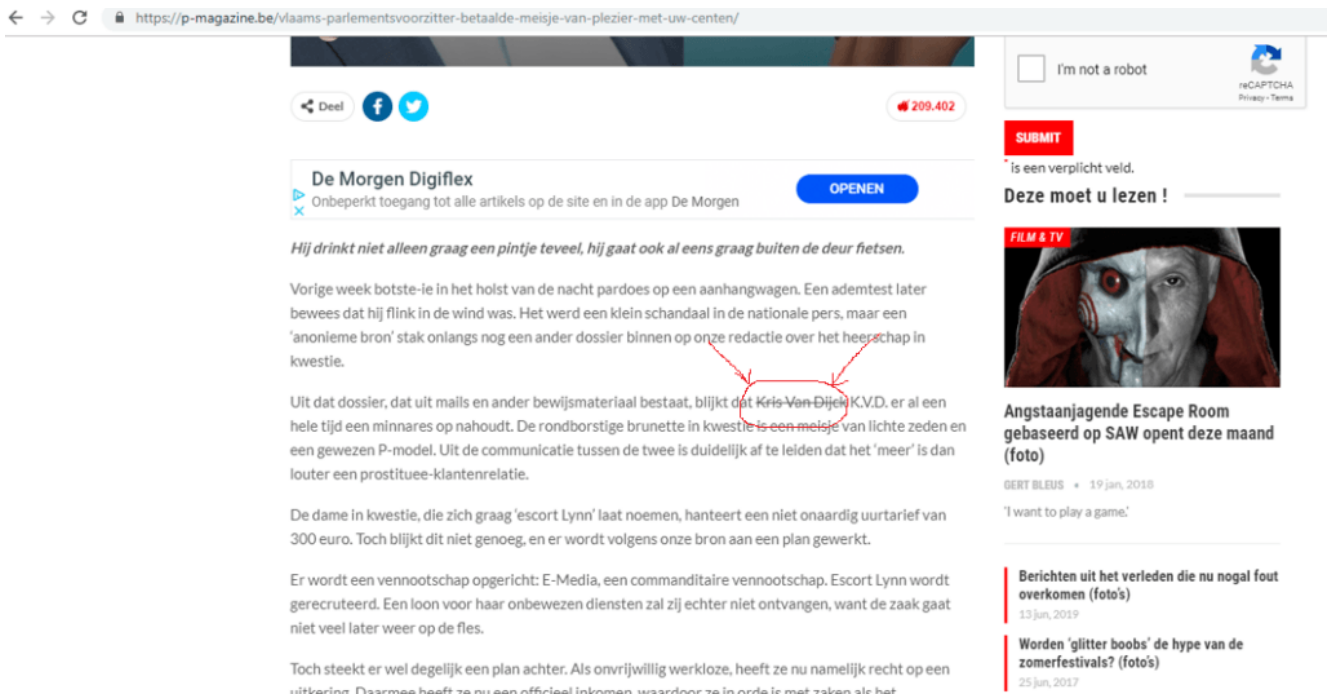


Foto 2: De naam van Kris Van Dijck wordt door P-Magazine snel veranderd in de afkorting K.V.D.

